

Maison Carrée

Autor: desconegut

Cronologia: 16 aC

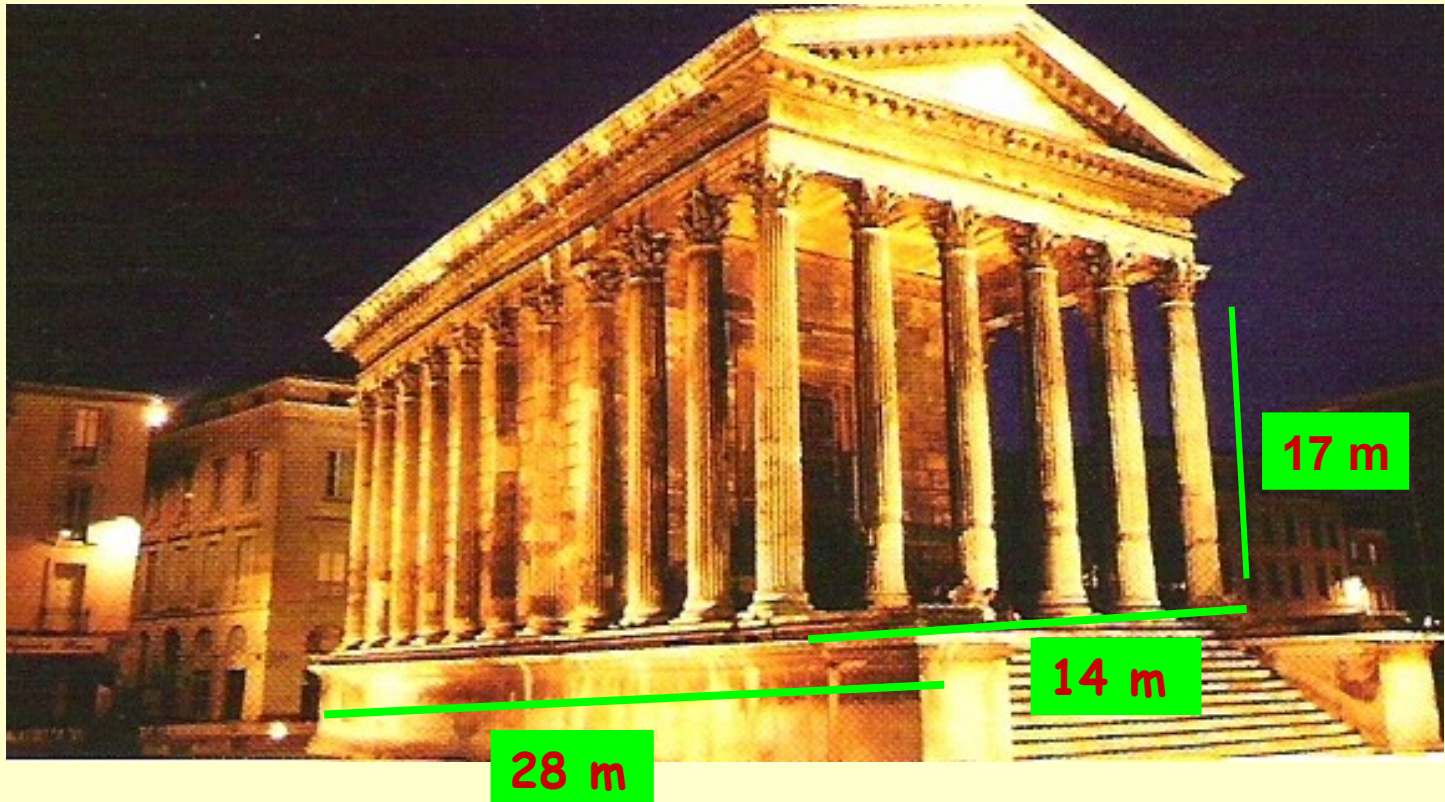
Localització: Nimes (França)

Estil: romà imperial

Materials: pedra calcària blanca
(amb el temps vermellova)

Sistema constructiu: arxivat

Dimensions: 14 m (ample) x 28 m (llarg)
(Doble llarg que ample)

Context històric

La Maison Carrée fou edificada durant el govern del primer emperador de Roma, Octavi August, i és un dels millors conservats de tot l'Imperi Romà. August, després de derrotar als seus rivals en unes guerres molt dures, concentrà tot el poder (pontífex màxim, cònsol, tribú de la plebs, senador, censor...). Buidà de contingut les assemblees republicanes, però les va mantenir per aparentar normalitat republicana. Inicià una època de pau interna, després de les llargues guerres civils, que mantingué durant els 45 anys que va regnar. Les guerres amb els pobles estrangers, però, es mantingueren per consolidar les fronteres, entre les quals hem de comptar el sotmetiment de les últimes zones de la Gàl·lia i Hispània.

Aquest temple el feu construir Agripa, mà dreta d'August, el qual s'encarregà d'organitzar la infraestructura pública de la Gàl·lia (vies i aqüeductes) així com l'administració i el sistema de tributs. És una mostra clara del gran procés de romanització que es produí al Mediterrani en aquesta època. A Roma, Agripa, erigí el primer edifici del Panteó.

Descripció...

Anàlisi formal: Elements de suport

Columnes corínties, que envolten el temple, adossades al mur de la cel·la. Al pòrtic d'entrada les columnes soles sostenen l'entaulament.

Elements suportats (entaulament)

Coberta de dos aiguavessos

Frontó

Timpà

Fris (decorat)

Capitell corinti

Arquitrau

Fust

Espai exterior

Pòdiun elevat
(influència etrusca)

Planta rectangular

**Columnes laterals i
darrere adossades**
(20 columnes).
Pseudoperípter.

**Fris lateral amb
decoració floral.**

**Hexàstil (6 columnes al pòrtic) i
2 laterals per cada costat**
(exemptes)

El pòrtic hexàstil amb les 2 columnes laterals exemptes, que completen tot el perímetre.

El sostre interior és horitzontal i té casetons quadrats

Columnes corínties estilitzades
Fulles d'acant i ornaments
florals als capitells

Fust acanalat

L'entaulament està format per:

Cornisa

Fris

Arquitrav (amb 3 platabandes)

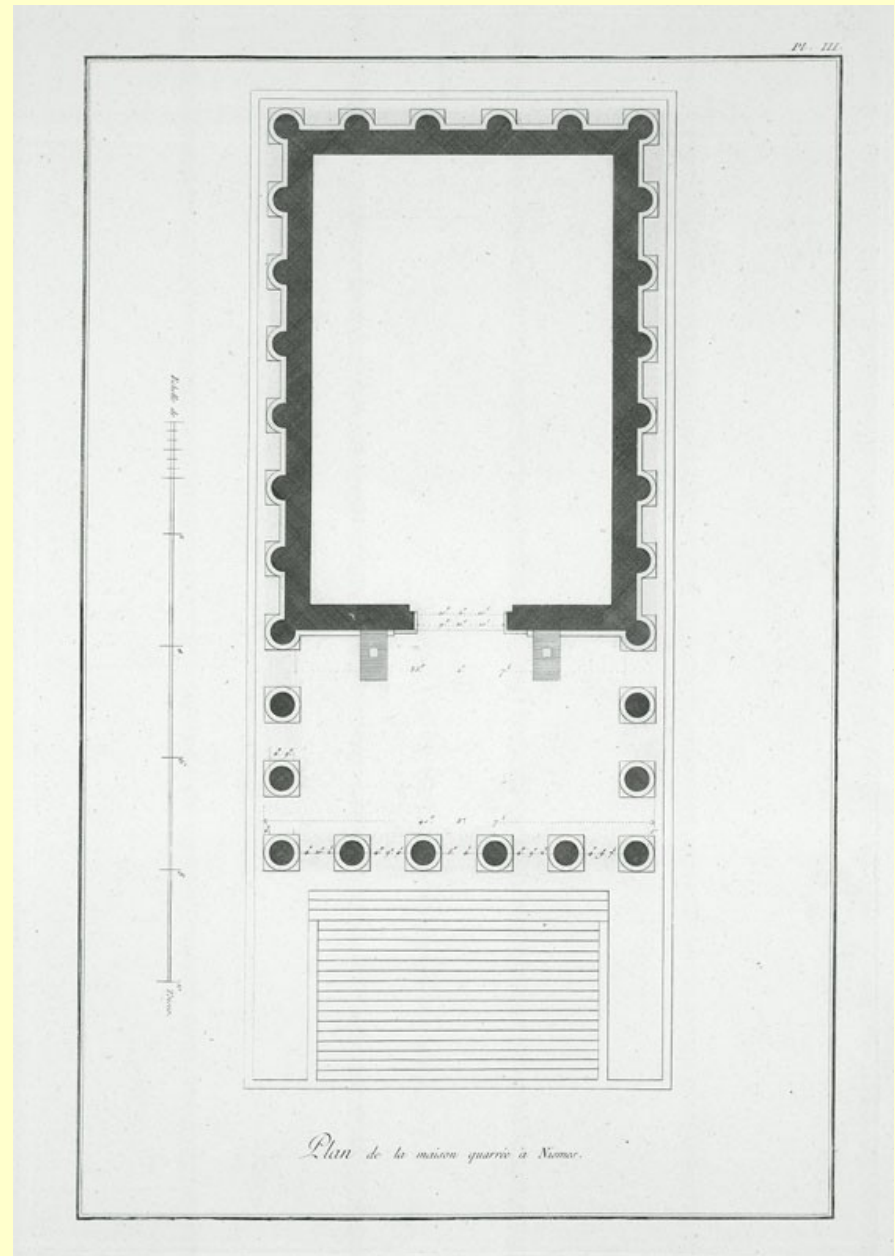
Frontó, amb timpà sense decoració

Escalinata només al davant

Espai interior

Només té una cel·la, sense cap divisió, tot i que podia haver estat dividida en parts per honorar diverses divinitats. Només s'hi accedeix pel davant.

- Representació del museu Marie-Thérèse

Instal·lat el 1823
a l'interior de la
Maison Carrée

Musée du Vieux
Nîmes

Estil

El temple romà deriva del temple grec, però incorpora el pòdium (zòcol amb escales al davant. Podia ser de planta rectangular, com aquest, o circular (Panteó o temple de Vesta a Roma)

Temple de la Fortuna Viril (s. I aC)

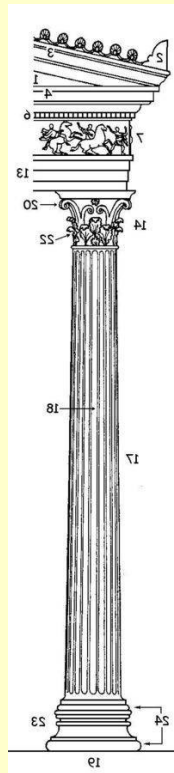
Temple romà de Vic

El temple romà no es veu igual de tots els costats, com el temple grec, sinó que presenta diferències segons el cantó des d'on es mira.

La part frontal, degut a l'escalinata, es veu diferent de les altres.

La part posterior no té importància.

L'arquitecte que la construí la *Maison Carrée* es formà segurament en l'art romà però feu concessions al gust local, recarregant els elements decoratius.

Entorn i integració urbanística

La *Maison Carrée* es va construir al vell mig del fòrum de Nimes, on confluïen el *cardo* i el *decumanus*. Es prioritzava sempre la façana del davant sobre les altres, per la qual cosa els temples romans eren una peça bàsica del traçat urbà. Eren edificis per ser vistos de front.

Interpretació

Només és possible accedir-hi per escala de l'elevada façana principal. Els costats i el darrere són infranquejables, degut a l'aspecte compacte de les mitges columnes unides al mur i a l'alçada del pòdium. Contràriament als temples grecs, que afavoreixen que es puguin contemplar de tots els angles, els romans són pensats per ser vistos de front.

Aquest temple fou dedicat als númens de Roma i a Gai i Luci Cèsar, nets d'August i fills de la seva filla Júlia i d'Agripa, i s'erigí en honor de l'emperador i la seva família. Sembla estrany però que no hi hagi escultures ni relleus al·lusius, ni res representat al frontó. L'ornamentació floral sembla, però, excessiva.

El fris tampoc té la decoració dels temples grecs, ja que pels romans era més important l'interior que l'exterior.

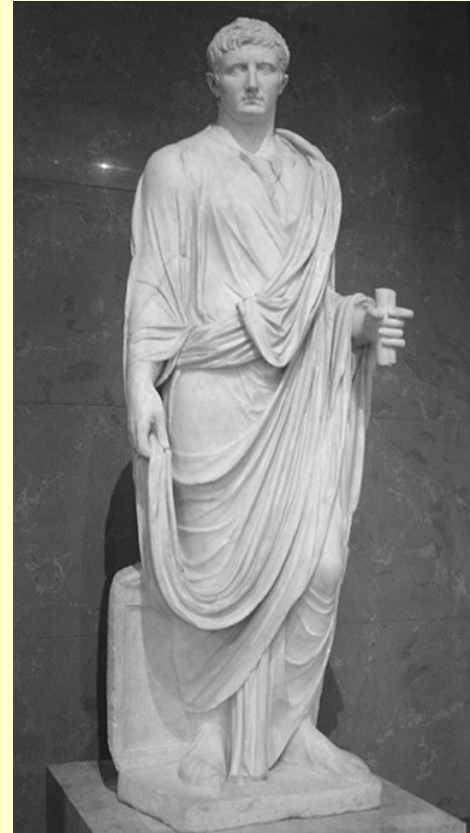
Aquest temple el feu construir Agripa, mà dreta d'August, el qual s'encarregà d'organitzar la infraestructura pública de la Gàl·lia, com hem vist, (vies i aqüeductes) així com l'administració i el sistema de tributs.

Funció

August va voler romanitzar tot el seu imperi, i una forma de fer-ho era construir tot tipus d'edificis: temples, aqüeductes, arcs de triomf, teatres, amfiteatres... D'aquesta forma es volien unir les diferents províncies de l'imperi que ell havia inaugurat. També era una forma d'impressionar als pobles conquerits, un hàbil instrument de propaganda per demostrar la força i la grandesa dels seus nous amos. Després de la mort d'August, l'imperi es va omplir de temples dedicats al seu culte, ja que fou divinitzat.

Pont du Gare, de Nimes

"La Arena" amfiteatre de Nimes

Models i influències

Els temples romans tenien tots els elements dels temples grecs, com hem vist, la planta (rectangular), els ordres, l'arquitrau... i això ho varen unir a les influències etrusques (podí...). La decoració era més original, i en aquest temple van utilitzar motius florals abundants, que després es tornaren a utilitzar a l'Ara Pacis (13-9 a C)

La importància del pòrtic i l'ús de l'ordre corinti van tenir gran influència en el renaixement i en el neoclàssic.

